

JAZZFLITS NUMMER 430

25 NOVEMBER 2024

VAN DE REDACTIE:

Het is niet gelukt een reguliere Jazzflits samen te stellen. Dit nummer is iets anders dan u van ons gewend bent. We beginnen vertrouwd met de jazzactualiteit, maar vanaf pagina 11 doen we een greep uit het werk van William P. Gottlieb. Gottlieb maakte geschiedenis met foto's die hij in de jaren dertig en veertig in New York van vooraanstaande Amerikaanse jazzmusici maakte.

Jazzflits staat noodgedwongen even op een laag pitje. Wij hopen nummer 431 desondanks nog in december uit te brengen. Lukt dit niet, dan kunt u dat nummer in januari 2025 tegemoet zien.

Hans van Eeden, hoofdredacteur

BERICHTEN

Uitpuilende zaal bij eerste Richard Beeren Memorial

De zaal puilde uit bij het eerste Richard Beeren Memorial op 3 november in Aarle-Rixtel, zo meldt dagblad BN De Stem. Drie bigbands die Beeren ooit leidde, betoonden in Café Bij van Dijk eer aan de vorig jaar in september overleden trompettist, leraar en bandleider: de Bigband Nuenen (zijn laatste orkest en waar men het initiatief voor het eerbetoon nam), de Sonic Blast Bigband uit Eindhoven en Pauwkes Jazzorkest uit Beek en Donk. De laatste twee orkesten traden in een samenstelling op met muzikanten die ooit met Beeren samenwerkten. Beeren dirigeerde de Sonic Blast Bigband vanaf 1994 jarenlang. Onder zijn leiding steeg het niveau, won het orkest prijzen tijdens concoursen en speelde het onder meer tijdens het Montreux Jazz Festival. "Dat niveau was compleet nieuw voor ons. Zonder hem hadden we daar nooit gestaan. Richard kon een orkest écht laten swingen", vertelt baritonsaxofonist Frank Verschuur op 4 november in BN De Stem: "Richard leerde je om het simpel te laten klinken. Terwijl de timing perfect moet zijn." "Daar was hij heel streng in, tot op het perfectionistische af; 'It don't mean a thing, if it ain't got that swing'. Tegelijkertijd gaf hij je vertrouwen als muzikant. Hij was heel aimabel", vult tenorsaxofonist Gerard Schoonhoven, lid van het Pauwkes Jazzorkest, aan.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

TOONAANGEVEND JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**AMBROSE AKINMUSIRE EN LAKECIA BENJAMIN
GENOMINEERD VOOR GRAMMY AWARD 2025**

Ambrose Akinmusire. (Foto: Tom Beetz)

In de categorie 'Best Jazz Instrumental Album' zijn trompettist Ambrose Akinmusire (album 'Owl Song') en saxofoniste Lakecia Benjamin (album 'Phoenix Reimagined (live)') in de race voor een Grammy Award. Ook pianist Kenny Barron (album 'Beyond This Place'), pianist Sullivan Fortner (album 'Solo Game') en het duo Chick Corea & Béla Fleck (album 'Remembrance') dingen mee, zo werd 8 november jl. bekendgemaakt. De winnaar wordt op 2 februari 2025 in Los Angeles onthuld.

Grammy Awards worden in bijna honderd categorieën uitgereikt. Een handvol heeft betrekking op jazznummers en -albums. Naast de categorie 'best jazz instrumental album' zijn dat:

'Best Jazz Performance'

Walk with me, lord (SOUND | SPIRIT)

[The Baylor Project](#)

Phoenix reimagined (live)

[Lakecia Benjamin & Randy Brecker, J. 'Tain' Watts, John Scofield](#)

Juno

[Chick Corea & Béla Fleck](#)

vervolg op de volgende pagina linksboven...

Vervolg Grammy Award

Twinkle twinkle little me
[Samara Joy](#) featuring [Sullivan Fortner](#)
 Little fears
[Dan Pugach Big Band](#)
 featuring [Nicole Zuraitis & Troy Roberts](#)

'Best Jazz Vocal Album'

Journey In Black
[Christie Dashiell](#)
 Wildflowers Vol. 1
[Kurt Elling & Sullivan Fortner](#)
 A Joyful Holiday
[Samara Joy](#)
 Milton + esperanza
[Milton Nascimento & esperanza spalding](#)
 My Ideal
[Catherine Russell & Sean Mason](#)

'Best Large Jazz Ensemble Album'

Returning To Forever
[John Beasley & Frankfurt Radio Big Band](#)
 And So It Goes
[The Clayton-Hamilton Jazz Orchestra](#)
 Walk A Mile In My Shoe
[Orrin Evans & Captain Black Big Band](#)
 Bianca Reimagined:
 Music For Paws And Persistence
[Dan Pugach Big Band](#)
 Golden City
[Miguel Zenón](#)

'Best Latin Jazz Album'

Spain Forever Again
[Michel Camilo & Tomatito](#)
 Cubop Lives!
[Zaccai Curtis](#)
 COLLAB
[Hamilton de Holanda, Gonzalo Rubalcaba](#)
 Time And Again
[Eliane Elias](#)
 El Trio: Live In Italy
[Horacio 'El Negro' Hernández,](#)
[John Beasley & José Gola](#)
 Cuba And Beyond
[Chucho Valdés & Royal Quartet](#)
 As I Travel
[Donald Vega](#) featuring [Lewis Nash,](#)
[John Patitucci & Luisito Quintero](#)

'Contemporary Instrumental Album'

Plot Armor
[Taylor Eigsti](#)
 Rhapsody In Blue
 Béla Fleck
 Orchestras (Live)
[Bill Frisell, Brussels Philharmonic,](#)
[Rudy Royston & Thomas Morgan](#)
 Mark
[Mark Guiliana](#)
 Speak To Me
[Julian Lage](#)

Grammy Awards worden sinds 1959 jaarlijks uitgereikt door de Recording Academy of the United States. Platen die in het afgelopen jaar zijn uitgekomen dingen mee naar de onderscheiding.

Charles Lloyd. (Foto: Roland Huguenin)

CHARLES LLOYD GOOIT HOGE OGEN IN DE 89STE DOWNBEAT READERS POLL

Charles Lloyd (86) is de grote favoriet van de lezers van het Amerikaanse blad Downbeat. Hij staat in de 89ste jaarlijkse Readers Poll van het blad viermaal op nummer een. Lloyd komt als beste uit de bus in de categorieën: 'album of the year' ('The Sky Will Still Be There Tomorrow'), 'artist of the year', 'tenor saxophonist of the year' en 'flutist of the year'. In de categorie 'group of the year' wordt zijn Sky Quartet nipt verslagen door Artemis.

Gitarist John McLaughlin krijgt van de lezers een plaats in de Downbeat Hall of Fame toegewezen. De in augustus overleden gitarist Russell Malone is postuum tot beste gitarist gekozen. De Downbeat-lezers zijn erg Amerikaans georiënteerd in hun voorkeuren. Deze pollwinnaars illustreren dat: Ambrose Akinmusire (trompettist van het jaar), Steve Turre (trombonist van het jaar), Branford Marsalis (sopraansaxofonist van het jaar), Kenny Garrett (altsaxofonist van het jaar), James Carter (baritonsaxofonist van het jaar), Kenny Barron (pianist van het jaar), Herbie Hancock (toetsenist van het jaar), Christian McBride (bassist van het jaar) en Brian Blade (drummer van het jaar). Drummer Han Bennink bungelt ergens onderaan in de categorie 'percussie'. De volledige poll-uitslag staat afgedrukt in het decembernummer van Downbeat.

Roy Haynes. (Foto: Tom Beetz)

Roy Haynes overleden

Drummer Roy Haynes is 12 november op 99-jarige leeftijd overleden. Roy Haynes was de erfgenaam van de drie grote drummers uit de bebop: Kenny Clarke, Max Roach en Art Blakey. Die hoorde hij in New York, waar Haynes vanuit Boston in 1945 arriveerde. Hij ging er naar toe om gedurende twee jaar de drums in het orkest van Luis Russell te bespelen. Zijn palmares vanaf dat moment is indrukwekkend. Hij speelde met Lester Young (1947–1949), Bud Powell, Miles Davis (1949), Charlie Parker (1949–1953), Sarah Vaughan (1954–1959), Thelonious Monk (1959–1960), Eric Dolphy (1960–1961), Stan Getz (1961–1965), het John Coltrane Quartet (1963–1965), Cannonball Adderley en eind jaren zestig pianist Chick Corea ('Now He Sings, Now He Sobs'). Later drumde hij ook bij gitarist Pat Metheny en de Franse pianist Michel Petrucciani. Vanaf de jaren zestig leidde Haynes tevens eigen bands. Bassist Charles Mingus zei ooit dat Roy Haynes geen ritme speelde, hij suggereerde het. Onvergetelijk: de verlekkerde aankondiging van Sarah Vaughan in 1954 na haar 'scat chorus' in 'Shulie a bop': 'Roy... (volgden een paar tikjes),,,Haynes.'

Bladmuziek van 35 Wolfgang Engstfeld-stukken in druk verschenen

Op initiatief van pianist Michel Herr en saxofonist Paul Heller en ter nagedachtenis aan de vorig jaar september overleden Duitse saxofonist Wolfgang Engstfeld zijn 35 stukken van zijn hand in een 'Wolfgang Engstfeld Songbook' uitgegeven. Herr maakte hiervoor transcripties van plaatopnames. Herr en Engstfeld werkten gedurende meerdere decennia samen in verschillende bands. Ze maakten onder meer de albums 'Perspective' (1978) en 'Notes Of Life' (Michel Herr Quintett, 1998). Het 'songbook' telt 127 pagina's met tekst, foto's en bladmuziek.

Meer info: <https://tinyurl.com/2yn3dmpb>

Lou Donaldson. (Foto: Bob Lasky Photography)

Lou Donaldson overleden

Altsaxofonist Lou Donaldson is op 9 november overleden. Hij was 98 jaar oud. Donaldson werd geboren in North Carolina en kwam in aanraking met moderne jazz in Chicago, waar hij tijdens de Tweede Wereldoorlog werd getraind als soldaat. Begin jaren vijftig verkaste hij naar New York en nam hij deel aan platensessies van vibrafonist Milt Jackson en pianist Thelonious Monk. Zijn voornaamste bijdragen tot de jazz levert hij in deze jaren als leider bij het label Blue Note: het was zijn kwintet waarbij trompettist Clifford Brown in juni 1953 zijn eerste belangrijke solo's blies ('New Faces, New Sounds'). Donaldson werkte in de jaren vijftig ook met drummer Art Blakey (Donaldson is bijvoorbeeld te horen op Blakey's album 'Live At Birdland') en bassist Charles Mingus. Vanaf midden jaren vijftig leidde hij tal van eigen groepen. Na een muzikaal minder succesvolle periode kwam Donaldson terug door een combinatie van funk en hard bop. In Europa was hij voor het eerst in de jaren tachtig te horen. Hij maakte toen ook twee platen voor het label Timeless. Voor het overige zijn Donaldsons albums grotendeels op het Blue Note-label verschenen. Korte uitstapjes maakte hij naar Cadet en Milestone. Donaldson was in eerste instantie sterk beïnvloed door Charlie Parker. Later voegde hij een flinke scheut soul en jazz aan zijn stijl toe. Hij wordt daarom wel gezien als wegbereider van altsaxofonisten als Cannonball Adderley, Gary Bartz en David Sanborn. Lou Donaldson werd in 2012 benoemd tot NEA Jazz Master, de hoogste Amerikaanse onderscheiding voor een nog levende jazzmusicus. Zijn laatste optredens verzorgde hij in 2017.

Joris Teepe presenteert zijn gebundelde composities

Op 21 november is in het Bimhuis in Amsterdam het 'Joris Teepe Real Book' gepresenteerd. Het bevat 'basis sheets' van 96 van zijn composities. Een aantal daarvan werd tijdens de presentatie gespeeld door zijn sextet met onder anderen saxofonist Don Braden en pianist Danny Grissett. Bassist Joris Teepe verliet in 1992 Nederland om met jazz zijn geld te gaan verdienen in New York. Hij nam les bij Ron Carter en maakte een jaar later zijn eerste cd met een band die mede werd geleid door Don Braden. De daaropvolgende jaren werkte hij met onder anderen Benny Golson, Sonny Fortune, Billy Hart en Randy Brecker. Teepe nam vijf albums op met drummer Rashied Ali, met wie hij tussen 2000 en 2009 de wereld rondreisde. Joris Teepe maakte 22 albums als (co-)leider en 65 als begeleider. Zijn werk werd uitgevoerd door bijvoorbeeld Jeff 'Tain' Watts, Rashied Ali, Cyrus Chestnut, Chris Potter, Deborah Brown, Mike Stern en Gene Jackson.

Magazine Jazzism stopt

Jazzism zal volgend jaar niet meer in het tijdschriftenschap te vinden zijn. Met het decembernummer van het tweemaandelijks magazine is het doek voor deze uitgave gevallen. Hoofdredacteur Annie van der Velde maakte het eind op 18 november per e-mail aan de medewerkers bekend. Door 'stijgende kosten en dalende inkomsten' is het blad niet langer levensvatbaar, zo schrijft ze: "Het magazine dat we sinds 2006 met passie en toewijding hebben gemaakt, loopt ten einde. Het besluit is niet lichtvaardig genomen, maar de realiteit maakt het onmogelijk om door te gaan. Hoewel dit het einde is van Jazzism, weten we dat de liefde voor deze muziek blijvend is." Aan Jazzism werkten onder anderen Hans Mantel, Teus Nobel, Rudie Kagie, Mischa Andriessen, Angelique van Os, Jean-Paul Heck en Co de Kloet mee. Jazzism was een voortzetting van het eind jaren zeventig opgerichte blad Jazz Nu. Dat veranderde op een gegeven moment de naam in Jazz. Jazz werd deze eeuw opgenomen in Jazzism. Jazzism werkte nauw samen met het North Sea Jazz Festival en het netwerk- en showcase-evenement InJazz. Na het verscheiden van Doctor Jazz eind 2022 is nu Jazzbulletin, het kwartaalblad van het Nederlandse Jazz Archief (NJA), nog het enige Nederlandse jazzblad dat in druk verschijnt. Het wordt toegezonden aan vrienden van het NJA.

BELANGENBEHARTIGER BK JAZZ: 'BLIJVENDE ONDERSTEUNING DUITSE JAZZ IS HARD NODIG'

De Duitse jazz moet door de overheid structureel ondersteund worden. Dat is de belangrijkste aanbeveling uit het 'Bericht zur Situation des Jazz in Deutschland 2024', dat de Bundeskonferenz Jazz (BK Jazz) begin november publiceerde. Jazz moet als zelfstandig cultureel fenomeen stevig verankerd worden, vindt de belangenvereniging van de Duitse jazzscene.

Het 'Bericht' is het derde in een reeks. Voor het eerste publiceerde BK Jazz in 2006 over de stand van zaken in de Duitse jazzscene. Tien jaar geleden zag een tweede inventarisatie het licht. In het actuele 'Bericht' vraagt BK Jazz om een vorm van [overheidsfinanciering](#) die aansluit op de behoeften van de jazz- en improvisatiescene. Zo kan het voortbestaan daarvan het best verzekerd worden. Ook mag de overheid wel wat meer geld in de jazz steken, vindt BK Jazz. Veel Duitse jazzmuzikanten werken ondanks hun artistieke kwaliteiten onder preciaire omstandigheden. Ze verdienen onvoldoende, hebben een gebrekkige sociale zekerheid en geen pensioenopbouw. "Er is dringend behoefte aan nieuwe vormen van sociale zekerheid die rekening houden met de behoeften van freelance-kunstenaars", zegt BK Jazz. De belangenbehartiger maakt zich verder zorgen over de Duitse [jazzpodia en -festivals](#): "vooral kleine en middelgrote podia kampen met hoge exploitatiekosten en lage publieke financiering. Sluiting dreigt. Jazzfestivals worden ook steeds vaker geconfronteerd met financiële uitdagingen die hun voortbestaan en programmaversiteit aantasten." De tanende interesse voor jazz bij de [publieke omroepen](#) en in gedrukte en online [media](#) is een ander punt van zorg: "Er is een gebrek aan vaste uitzendmomenten en reguliere formats die jazz toegankelijk maken voor een breed publiek". En dan het [jazzonderwijs](#). Dat vormt de basis van de jazzscene en moet beter: "Er is een tekort aan continu jazzonderwijs op scholen en muziekscholen. En aan gespecialiseerde onderwijsprogramma's en ondersteunende structuren die jonge talenten toegang geven tot jazz en improvisatie. Daarnaast is er behoefte aan een grotere integratie van het muziekonderwijs en de jazzscene om al in een vroeg stadium van het onderwijs enthousiasme voor het genre te wekken." Wat betreft de [werkgelegenheid](#) vindt BK Jazz de mogelijkheden voor Duitse artiesten om in het buitenland te werken te gering, daarom wordt de uitbreiding van uitwisselingsprogramma's, residenties en internationale samenwerking als centrale maatregel aanbevolen. Overigens is dit maar een greep uit het rapport. Het volledige 'Bericht zur Situation des Jazz in Deutschland' is te lezen of te downloaden op <https://bk-jazz.de/jazzbericht-2024/>.

Duitse omroep ARD start met digitaal jazzkanaal

De Duitse publieke omroep is gestart met een digitaal jazzkanaal. Daarop is audio- en videomateriaal van de ARD en alle Duitse regionale publieke omroepen samengebracht. Samen zenden die maandelijks zo'n duizend minuten jazz uit. Bovendien dragen ze met de NDR Bigband, de hr-Bigband, de WDR Big Band en de SWR Big Band, drie regionale jazzprijzen en betrokkenheid bij festivals en evenementen aanzienlijk bij aan de Duitse jazzscene. Het jazzkanaal is een onderdeel van de website ARD Kultur en wordt beheerd door de ARD-jazzredactie. Er is zowel archiefmateriaal als nieuw materiaal te vinden.

ARD Jazz is te vinden op:

https://www.ardmediathek.de/kultur_jazz.

(Meer jazzaanbod van de ARD is te vinden op: 1.ard.de/jazz.)

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL ROCKIT

Datum en plaats:

9 november 2024,
Oosterpoort, Groningen.

Het festival Rockit, vernoemd naar Herbie Hancock's baanbrekende nummer, brengt progressieve jazz met cross-overs naar soul, funk en hedendaagse popmuziek. Festivalopener, het collectief

Roseye, was er dan ook geheel op zijn plaats. De vijf leden zijn gevestigd in Amsterdam, maar komen uit alle windstreken. Roseye heeft een indrukwekkende staat van dienst. De band stond al op het North Sea Jazz Festival en ook op het Groningse showcase-festival Eurosonic. Roseye speelde mooie toegankelijke muziek, die hoorbaar beïnvloed was door de muziek van pianist Robert Glasper. Zangeres-saxofoniste Tallulah Rose blonk uit. Aan het eind sprong ook saxofoniste Candy Dulfer op het podium om een nummer mee te spelen.

Interessant was altiste **Camilla George**, die haar jazz doordrenkt met Afrofuturisme. Voeg daar nog wat hiphop aan toe en je hebt een bijzondere 'sound'. Ook de arrangementen waren fraai. Kortom, een goede mix tussen traditionele jazz en moderne muziek. George komt uit de Londense jazzscene. Een scene die in Groningen elk jaar goed vertegenwoordigd is. Camilla George is een leeftijdgenoot van Nubya Garcia en **Shabaka Hutchings**. Die laatste stond elders op het festival met een avontuurlijke bezetting: twee harpen, piano en keyboard. Shabaka zelf bespeelde de Shakuhachi (een Aziatische fluit). Die bezetting is misschien toch wat te avontuurlijk.

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

'Invalier' Ibrahim Maalouf (links) had danseres Hafsatou Saindou meegenomen. (Foto: Daantje Burger)

Kokoroko bood een vrolijke noot. (Foto: Daantje Burger)

Een vrolijke noot bood **Kokoroko**. Dat is een Afrikaanse band, die West Afrika mengt met aantrekkelijke jazzy blazersarrangementen.

De als hoofdact aangekondigde saxofonist Kamasi Washington moest helaas afzeggen. Maar niemand minder dan trompettist **Ibrahim Maalouf** stapte in zijn plaats het hoofdpodium op. Bijna alle 2.700 bezoekers propten zich in De Grote Zaal voor zijn optreden. Maalouf bracht vier extra trompettisten mee: The Trumpets from Michel-Ange (T.O.M.A.). In 2019 stond hij ook al op Rockit, maar toen met een andere show, Maalouf blijft echter de bruisende Maalouf, die opzwevende jazz brengt en die je op een Libanees suikerfeest doet wanen. Hij doorspekte zijn melodielijnen met zijn beroemde kwarttonen. Zijn vader, die instrumentmaker was, maakte voor dit doel een extra klep op de trompet. Als altijd hield Maalouf de touwtjes stevig in handen en bracht hij een strak geregisseerde show.

Rockit is een interessant festival en met zijn zes podia in één gebouw plezierig overzichtelijk.

Tot slot verdeelden we nog even onze tijd tussen trio The **Messthetics**, voorheen de punkband Fugazi en bassist MonoNeon. The Messthetics brachten niemand minder mee dan tenorist James Brandon Lewis, één van de verrassingen van een eerdere editie van Rockit. De combinatie was wel even wennen, maar Lewis had geen enkel probleem om zijn saxofoongeweld in te passen in het geluid van het trio.

MonoNeon is een uitzonderlijk figuur. Hij staat volslagen onherkenbaar met een grote wollen bivakmuts en een donkere skibril op het podium. Dat is niet het enige bijzondere aan hem. Hij is ook een uitzonderlijk bassist. Als rechtshandige bassist heeft hij zijn bas omgedraaid en speelt als een linkshandige. Hij was de laatste bassist van Prince. MonoNeon bracht stampende jazzrock voorzien van een dikke laag funk, waarin veel ruimte was voor improvisatie.

Rockit is een interessant festival met muziek aan de grenzen van de jazz. Alle musici zoeken naar vernieuwing en maken een cross-over naar andere muzieksoorten. Bovendien is het festival met zijn zes podia heel plezierig overzichtelijk. We kijken alweer uit naar volgend jaar!

Bart Hollebrandse

James Brandon Lewis was gastsolist bij The Messthetics. (Foto: Daantje Burger)

Roseye met midden als gast saxofoniste Candy Dulfer. (Foto: Daantje Burger)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ IN BEELD

SO WHAT'S NEXT

Op **2 november** vond in het Muziekgebouw Eindhoven het festival So What's Next plaats. Het festival bood een mix van gevestigde namen en aanstormend funk-, jazz-, hiphop- en R&B- talent.

Jean Schoubs was erbij en maakte de foto's op deze pagina. In deze kolom zijn Lakecia Benjamin en Hans Dulfer geportretteerd. In de kolom hiernaast van boven naar beneden: gitarist en publiekstrekker Al Di Meola, Branford Marsalis en Teus Nobel.

JAZZFLITS OP REIS

Roland Huguenin en
Joke Schot in Pančevo en Belgrado

PANČEVAČKI JAZZ FESTIVAL

Datum en plaats:
1-3 november 2024,
Kulturni Centar Pančevo.

Pančevo zou begin november tijdens de 27ste editie van het jaarlijkse jazzfestival weer drie dagen in het teken van de jazz staan. Een noodlottig voorval op het treinstation van Novi Sad, de tweede stad van Servië, stak echter een spaak in het wiel. Er waren veertien slachtoffers te betreuren en de autoriteiten kondigden drie dagen van nationale rouw af. Hierdoor kon alleen de eerste festivaldag doorgaan.

De presentator begon de avond met het vragen om een minuut stilte. Het publiek stond op en betoonde eerbied voor de slachtoffers. Zonder ophef werd het soloconcert van de Israëlische pianist **Shai Maestro** aangekondigd. 's Middags werden wij samen met hem vervoerd in een taxibusje en was hij opgeruimd en vrolijk, we wisten nog van niets, maar Shai is inmiddels wel gewend aan verdriet en nationale ontstemming en besloot zijn geplande programma te vervangen door vrije ingevingen. De piano werd de intermediair van zijn gedachten en gevoelens. Bedachtzaam keek hij naar de pianotoetsen. Met uitgestrekte wijsvinger sloeg hij enkele zachte tonen aan die alle ruimte kregen om te verstommen. Deze losse tonen klonken als een kerkklok die in verte werd geluid. Er ontsponnen zich spontane meditatie die geleidelijk expressiever werden. Qua intensiteit deed de muziek van Shai denken aan 'The Köln Concert' van Keith Jarrett. Zijn spel werd gaandeweg steeds vrijer. Alsof hij door zijn tranen heen lachte en de rouw van zich afschudde. Blij herinneringen en tederheid smolten samen in 'Smile' van Charlie Chaplin en 'All the things you are'. Shai Maestro verraste met een gastoptreden van de Italiaanse drummer Francesco Ciniglio. Samen bewaren ze mooie herinneringen aan hun samenwerking in New York. Zij hadden elkaar al jaren niet meer ontmoet en genoten van het weerzien, wat zich doorvertaalde in hun samenspel. Het werd een gedenkwaardig concert. [vervolg in de rechterkolom...](#)

Shai Maestro. (Foto: Joke Schot)

Robin McKelle. (Foto: Joke Schot)

Na de pauze was de beurt aan de Amerikaans-Franse zangeres **Robin McKelle** met haar 'Impressions of Ella'. Zij gaf een uitbundige show en leek zich niet bewust van de omstandigheden. Ze vroeg Shai Maestro op het podium om de piano over te nemen van de Fransman Laurent Coulondre. Met Francesco Ciniglio op drums ontstond er een klein feestje. Een stap te ver leek Robins verzoek om een quatre-mains van de twee pianisten. Shai keek wat ongemakkelijk, maar stemde toch maar in. Robin McKelle transformeerde de zaal tot een club en speelde door tot middernacht. Hoewel zeer onderhoudend, bleef dit concert toch een beetje wringen. Bassist Géraud Portal liet alles gelaten over zich heen komen, maar verzaakte niet.

De organisatoren zaten in hun maag met de geschrapte concerten van het Fabrizio Bosso Quartet, Tsombanis 4 en het David Murray Quartet. Ze deden er alles aan om ze op een andere manier doorgang te laten vinden. Omdat een concert van Murray in Spanje werd afgelast wegens vergelijkbare omstandigheden, kon hij later in de week toch nog optreden in de stad. Ook twee andere concerten konden later ingehaald worden.

Roland Huguenin

BEOGRADSKI DŽEZ FESTIVAL

Datum en plaats:

24-28 oktober 2024,
Dom omladine en
Dom sindikata, Belgrado.

Het Belgrade Jazz Festival (BJF) staat bekend om de programmering van hedendaagse jazz. Onder het motto 'Jazz Legacy' werd dit jaar de veertigste editie gevierd van het festival, dat in 1971 is begonnen als Newport Jazz Festival en toen sterren ontving als Ellington, Monk, Gillespie, Coleman en Davis. Belgrado was toen een springplank voor Amerikaanse jazz. In 2024 fungeert de Balkanmetropool als een scharnier tussen Europese en Amerikaanse jazz.

24-10 De openingsavond van het festival stond in het teken van glamour en finesse. De Big Band RTS deed de aftrap, waarover later meer. Zangeres **Cecile McLorin Salvant** en haar kwartet speelden zonder setlist. In overleg met haar partner, pianist Sullivan Fortner, en met suggesties uit het publiek, ontstond een show waar het plezier vanaf spatte en die onweerstaanbaar was. Opvallend waren interpretaties van 'Breathing' en 'Wuthering heights' van Kate Bush.

25-10 Vanaf de tweede dag bood het festival voor elk wat wils. Klarinettiste **Anat Cohen** speelde werk van 'Bloom', het tweede album van haar groep Quartetinho. De multi-instrumentale musici brachten allen eigen composities in, naast werk van Monk, Egberto Gismonti en Augustín Barrios Mangoré. Het leverde een innemend concert op met grotendeels Braziliaanse muziek.

Trombonist **Gianluca Petrella** transformeerde op het podium via talloze controllers van zijn elektronica het geluid van zijn trombone in symfonische soundscapes. Drums, percussie en bas vormden de ruggengraat van zijn 'Cosmic Renaissance'.

Saxofonist **Emile Parisien** past elektronica toe om te spelen met vorm en klank, zonder afbreuk te doen aan zijn spel. Hij voegde zich naar de mode en zette die smaakvol naar zijn hand.

Quartabê (kwartet) uit São Paulo laat zich inspireren door meesterwerken uit de Braziliaanse muziek. Hun onbevangenheid leidde tot verrassende interpretaties. De drie vrouwen in deze groep zijn ook componist/arrangeur en nemen afstand van de heersende machocultuur in hun land, wat resulteert in gepolijste muziek met ruwe randjes avant-garde.

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

Cecile McLorin Salvant en Sullivan Fortner. (Foto: Joke Schot)

Cecile McLorin Salvant en haar kwartet speelden zonder setlist. Met suggesties uit het publiek ontstond een show waar het plezier vanaf spatte en die onweerstaanbaar was.

Jason Moran. (Foto: Joke Schot)

26-10 Zodra baritonsaxofonist **James Carter** begint te spelen schiet je automatisch in de overleefstand. Zijn virtuositeit is voor de luisteraar een uitputtingslag. Hoe en waarom zijn niet aan de orde. Carters presenteerde in zijn programma 'Lookin' at Lock – Tribute to Eddie Lockjaw Davis' zeer dansbare nummers, die hij als herboren deed klinken.

Typerend voor het Oostenrijkse **Kompost 3** is hun androgyne muziek. Die is psychedelisch en meditatief ineen. Het etiket minimal music zou hun werk tekortdoen. Met de ingetogen lyriek in hun muziek scheppen ze een fluïde universum.

Een festival confronteert je met contrasten en superlatieven schieten soms te kort bij hetgeen je meemaakt. **Daniel Erdmann's Velvet Revolution trio** maakten het onwaarschijnlijke vanzelfsprekend. Soms werd de luisteraar gestreeld, soms overweldigd. Deze muzikanten pur sang scheppen uitdagend entertainment.

27-10 In 'Ellingtonia' nam pianist **Jason Moran** zijn gehoor mee in zijn interpretatie van het werk van Duke Ellington. In dit soloprogramma laat hij bewondering, genialiteit, politiek bewustzijn samenkomen. Hij gebruikte de piano om terug in de tijd te gaan naar de wortels van de jazz.

Jeugdsentiment en heldenverering komen samen op het album 'Hero Trio', waarmee saxofonist **Rudresh Mahant-happa** terugblijkt op de muziek die hem vormde. 'Eye openers' en 'guilty pleasures' deden hem zijn eigen smaak vinden. Hij betoonde met bezieling en overgave eer aan zijn 'heroes'.

De rol van pianiste/componiste **Kris Davis** in haar project 'Diatom Ribbons' is bescheiden. Via de effecten die Val Jeantry creëerde met draaitafels en elektronica, het pulserende drumwerk van Terri Lyne Carrington en het sonische basspel van Nick Dunston, ontstond een 'stream' van blues en underground.

The Attic Trio van tenorsaxofonist Rodrigo Amado kan worden gezien als een platform voor free jazz en geïmproviseerde muziek. Een hokje dat veel ruimte laat om te ademen en dat is precies wat er gebeurde in confronterende muziek die soms zo mooi was dat het intens deed huiveren.

28-10 De laatste avond van BJJ begon met een concert van gitarist **Bill Frisell**. Zijn formaties staan altijd garant voor [vervolg in de rechterkolom...](#)

Emilie Parisien en Ivan Gelugne (bas). (Foto: Joke Schot)

muzikale verbeeldingskracht. Ook in samenwerking met rietblazer Greg Tardy, pianist Gerald Clayton en drummer Johnathan Blake, gaf hij kleur aan een mooie serie 'hits', afkomstig van het album 'Four' uit 2022. Frisell soleerde niet. Vooral in duetten met Tardy op klarinet, klonk fascinerend samenspel.

Buena Vista All Stars bouwt voort op de successen van revival band **Buena Vista Social Club** van dertig jaar geleden. Er is niets nieuw aan de muziek die de huidige formatie maakt, maar daar hebben liefhebbers van salsa geen boodschap aan. Hoewel zeer feestelijk, was deze muziek een atypische afsluiting van het festival.

Naast het reguliere programma werden journalisten uitgenodigd om in de 'jazzstudio' van Radio Belgrado, tevens de vaste repetitieuimte van Big Band RTS, live-registraties bij te wonen van Servische showcases. In korte concerten presenteerden zich: zanger **Viktor Tumbas** en zijn kwintet, kwartet **Schime** van saxofonist Luka Ignjatović, kwartet **Drumbooty** van drummer Peđa Milutinović, het kwartet van trompettist **Ivan Radivojević**, het kwintet van fluitiste **Milena Jančurić** en het trio van bassist **Uroš Spasojević**. Deze groepen speelden muziek uiteenlopend van mainstream en free tot avant-garde, soms met Balkaninvloeden. Belgrado plukt de vruchten van de jazzopleiding die in 2014 van start ging, dat was te horen. 's Avonds betrad een selectie van de solisten uit deze groepen het festivalpodium als de **Serbian All Stars** – een jaarlijks wisselende formatie – en werden heel wat tandjes bijgezet.

De Big Band van Radio Belgrado, de **Big Band RTS** onder leiding van gastdirigent Alan Broadbent, vormde op de openingsavond een schitterende opmaat van het festival. Dit ensemble van de Servische publieke omroep (radio televisie Srbija), gevormd in 1948, was betrokken bij talloze (internationale) projecten en werkt regelmatig samen met buitenlandse solisten. Pianist, componist, arrangeur en bandleider Broadbent (1947), hij werkte onder anderen samen met Woody Herman, componeerde muziek geïnspireerd op de overweldigende natuur in zijn geboorteland Nieuw Zeeland. Met 'The long white cloud' gaf Big Band RTS een epische impressie van de Pacific.

Het was een zeer geslaagde BJJ-editie!

Roland Huguenin

[In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.](#)

SPECIAL WILLIAM P. GOTTLIEB

Allen Eager, Arcadia Ballroom, New York, mei 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Dizzy Gillespie, Famous Door, New York, juni 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Art Tatum, Vogue Room, New York, tussen 1946 en 1948. (Foto: William P. Gottlieb)

Billy Strayhorn (rechts), New York, juni 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Sarah Vaughan, Café Society (Downtown), New York, september 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Charlie Barnet, Aquarium, New York, augustus 1946. (Foto: William P. Gottlieb).

Woody Herman, New York, april 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Fats Navarro, New York, tussen 1946 en 1948. (Foto: William P. Gottlieb).

Tadd Dameron, september 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Harry Carney, Turkse ambassade, Washington, D.C., 193?. (Foto: William P. Gottlieb)

Benny Carter, Apollo Theatre, New York, oktober 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Thelonious Monk, Minton's Playhouse, New York, september 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Mary Lou Williams, New York, ca. 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Chubby Jackson, Onyx, New York, juli 1947. (Foto: Wiliam P. Gottlieb)

Coleman Hawkins, Spotlite (Club), New York, September 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Milt Jackson, New York, tussen 1946 en 1948. (Foto: William P. Gottlieb)

Buddy De Franco, New York, september 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Sid Catlett, New York, maart 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Jimmie Lunceford, New York, augustus 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Lester Young, Famous Door, New York, september 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Hot Lips Page, Apollo Theatre, New York, oktober 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

Ray Nance, Aquarium, New York, november 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

JAZZWEEK TOP DRIE

18 november 2024

1 Warren Wolf

History Of The Vibraphone
(Cellar Music Group)

2 Brandon Sanders

The Tables Will Turn
(Savant)

3 Peter Bernstein

Better Angels
(Smoke Sessions)

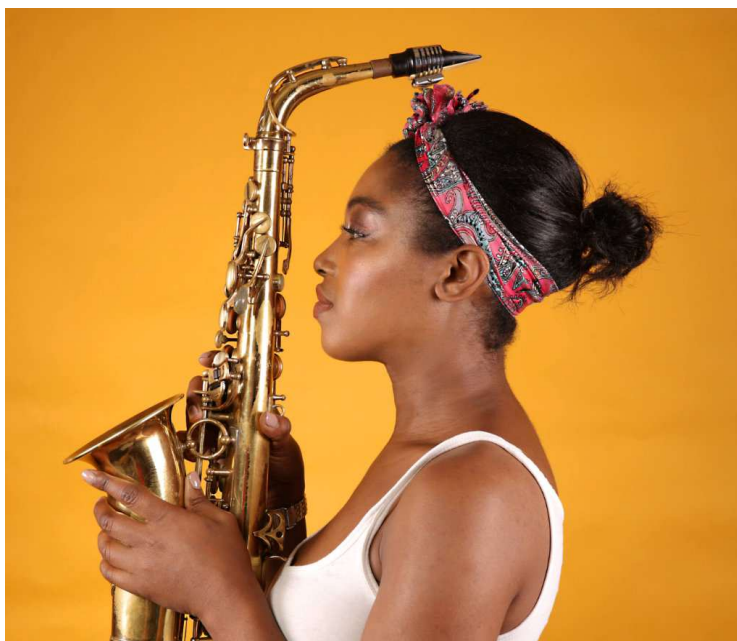
De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio](#); (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/ hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Jan-Wouter Alt, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:** Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

i
az77
Jazzflits

FESTIVALS JANUARI

De Britse altsaxofoniste Camilla George speelt op het Brussels Jazz Festival in Flagey. (Foto: Benjamin Amure)

JAZZFEST MINIFEST

Bimhuis, Amsterdam

3 januari 2025

(www.bimhuis.nl)

INTERNATIONALE JAZZFESTIVAL MÜNSTER

Theater Münster, Münster

3 tot en met 5 januari 2025

(<https://jazzfestival.multimediasign.net/>)

Met onder anderen: Brainteaser Orchestra, Louis Sclavis, Baas/Claerhout/Peet, Daniel Garcia Diego, Xhosa Cole, Jasper Høiby, Neset/Carstensen/Strønen, Trovesi/Damiani/Fioravanti.

BRUSSELS JAZZ FESTIVAL

Flagey, Brussel

9 tot en met 18 januari 2025

(<https://www.flagey.be/nl/brusselsjazzfestival>)

Met onder anderen: De Looze/Morgan/Baron/Roberts, Flock, Camilla George, Immanuel Wilkins, Craig Taborn Quartet & Brussels Philharmonic, Dishwasher_ en De Beren Gieren.

WINTERJAZZ KÖLN

Stadtgarten, Keulen

11 januari 2025

(<https://www.winterjazzkoeln.com/>)

Met veertien bands, zo'n vijftig musici, uit de Keulse jazzscene.

DJANGO AMSTERDAM

Bimhuis, Amsterdam

24 tot en met 26 januari 2025

(www.bimhuis.nl)

Met onder anderen: Jimmy Rosenberg, Adrian Holovaty, Faifie Reinhardt, Joscho Stefan Trio en Fapy Lafertin & Tim Kliphuis.

UJAZZFEST

Parnassos, Utrecht

25 januari 2025

(<https://www.ujazz.nl/ujazzfest-2025/>)

Met: Henk Kraaijeveld Quintet, Teus Nobel & Sara Brink Nielsen, studenten HKU en Marike van Dijk's Amsterdam Art Orchestra.